EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Política | Ramon Aran i Vilà | Actualitzat el 12/11/2012 a les 22:23

«El dret a decidir el tenim guanyat; els drets socials, no»

ENTREVISTA. El **mÃ-ting central de campanya** al Bages **d'ICV-EUiA** ha tingut lloc a **Sant Joan** de Vilatorrada, un dels feus verds de la comarca, que ha guanyat importÃ ncia desprÃ©s que la coaliciÃ³ perdÃ©s els regidors que tenia a Manresa. **El Pou Digital** ha entrevistat el candidat ecosocialista a la presidÃ¨ncia de la Generalitat, **Joan Herrera.**

Herrera ha insistit a Sant Joan que la bandera dels drets socials és més gran del que es creu. Foto: Ramon Aran

En aquesta campanya, insistiu molt a parlar dels drets socials. Què és més important en aquestes eleccions, el dret a decidir o els drets socials?

No dic que sigui més important una cosa que l'altra. Per mi, les reivindicacions nacionals van de la mà de les socials. En aquest país hem de guanyar la llibertat. I el dret a decidir, jo crec que el tenim guanyat. Però hem de guanyar també la bandera dels drets socials i aquesta ens l'estan arrabassant. La podem perdre siguem independents, federals, confederals o si continuem com si fins ara. Per nosaltres, les dues banderes van absolutament entrelligades. Què és el que m'amoïna? Que si el dret a decidir el tenim guanyat, els socials, no.

Quan es refereix a dret a decidir , vol dir a la voluntat democràtica de ser consultat?

El que vulgui la gent. De ser consultats.

Ha parlat durant la intervenció d'Estat federal. No en neguen la possibilitat encara?

No. D'un Estat federal, confederal o un Estat en el marc europeu. No ho descartem tampoc. Ja ho veurem. Depèn de la voluntat de les parts i és evident que aquí s'haurà de pactar tot. Tant en la segregació com en el manteniment dins l'Estat. L'avantatge que tenim és que nosaltres som un punt de trobada. No m'agrada gens d'aquesta campanya que els federalistes vegin l'independentista com un enemic, quan l'independentisme és el que sacseja l'Estat després de totes les negatives de Madrid. I que els independentistes vegin els federalistes com un enemic, quan els federalistes han intentat canviar Espanya i no se n'han sortit.

La coalició d'ICV-EUiA integra tant federalistes com independentistes. Acompanyant el moviment del dret a decidir, les enquestes us atorguen una quantitat molt similar de diputats a les últimes eleccions [Iniciativa va obtenir-ne 10 el 2010].

No, home, no. L'última [de La Vanguardia] ens en dóna tretze. La del cap de setmana ens diu que entre la segona i la cinquena força hi ha un punt de diferència. Que en la circumscripció de Barcelona podem ser la segona força. Bé, ja ho veurem...

La del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) i la del Centro de Investigaciones Sociológicas (CIS) us mantenia els deu diputats.

La del CIS ens en donava 11 i la del CEO, 10. Però diria que la del CEO donava uns resultats raríssims.

Donava majoria absoluta a CiU.

Vaja, hi havia tanta, tanta cuina que se li havia covat l'arròs.

Heu sabut capitalitzar aquesta onada del dret a decidir tenint en compte que us moveu en xifres similars a les eleccions anteriors?

Vostè diu que són xifres similars. El que jo dic és que hi ha enquestes que diuen tot el contrari. Entre la gent que dubta, n'hi ha molta que és entre Iniciativa o quedar-se a casa, entre Iniciativa i altres opcions... Només que una part de la gent voti no només en una clau nacional, sinó també social podem tenir un molt bon resultat.

Molts antics votants del PSC, que s'ensorra.

No només socialista. Gent que dubta entre Esquerra i nosaltres... Entre quedar-se a casa i nosaltres... Ja ho veurem.

En aquest tram de la campanya ha aflorat amb força el tema dels desnonaments. No hi ha un punt de demagògia en totes les formacions polítiques?

Hi ha oportunisme d'aquells que han rebutjat totes les propostes. Ara, permeti'm, jo el que no puc acceptar és el "tots igual". A mi això sí que em rebel·la. Ho dic perquè jo ho vaig plantejar el 2005, el 2007... Primer ens ignoraven, després se'n reien. Avui hi ha un drama social i una llei que no té ànima. I ara alguns descobreixen que no té ànima. Però cada dia hi ha 100 persones desnonades.

Molts economistes, fins i tot el Fons Monetari Internacional, han assenyalat que cal corregir les polítiques d'austeritat perquè no condueixen a la recuperació econòmica. Amb un altre context nacional, l'esquerra podria ser avui una alternativa de govern a CiU?

L'esquerra pot ser una alternativa amb un altre context i amb el context actual. Per dir-ho d'una altra manera, necessitem ser alternativa sí o sí. Per una raó, el primer que farà Mas serà eliminar impostos. I el que no ha explicat: a qui més té. El país que vol no és ni Dinamarca ni Suècia. És Irlanda. Un país que competeix amb baixos costos laborals, baixa fiscalitat. Això és un desastre per al país. En aquesta campanya, el que volem és que guanyi una opció alternativa. L'alternativa no pot ser un projecte supeditat al PSOE ni a CiU.

L'alternativa el dia 26 de novembre serà Ernest Maragall?

No. L'alternativa passa per aquells que ens presentem i el que podem construir amb molts altres junts. Volem protagonitzar un molt bon resultat per construir una molt bona alternativa. En aquesta campanya, tothom diu que vol ser segona opció. Tothom. Des d'aquells que han pactat amb CiU -el PP-, fins aquells que han permès la investidura o les lleis òmnibus -el PSC. O aquells que han volgut ser socis o pitjor [ERC]. Nosaltres volem ser alternativa. Espero que molta de la gent que dubta rumiï quina alternativa volen construir.

Quina importància tindria que el PP sortís com a segona força del Parlament?

El més rellevant és que construïm aquesta alternativa. Les enquestes diuen que estem tots en un mocador. El que espero és que no surti com a segona força.

La legitimitat democràtica que es pot derivar de sortir segona força en aquest context nacional...

A mi el que em preocupa és que aquells que coincideixen a mantenir les retallades, que és el PP i és CiU, surtin enfortits. És una mala notícia si el PP surt enfortit, però també ho és si hi surt CiU. A veure si estarem votant pel dret a decidir quan en realitat estarem votant per mantenir les retallades...